

119

MINISTRIES

"Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs."

Vier het Feest (1 Korinthe 5:7-8)

Duizenden jaren geleden bevrijdde God Zijn volk uit de slavernij in Egypte. Deze gebeurtenis was zo belangrijk dat God Zijn volk opdroeg om dit vanaf dat moment elk jaar te herdenken (Exodus 12:14, 24; Leviticus 23:5-8; Deuteronomium 16:1-8). Die herdenking wordt *het Pascha* genoemd. Voor volgelingen van de Messias Jezus – ofwel Jesjoea, zoals Hij in het Hebreeuws wordt genoemd – krijgt het Pascha een extra laag in de betekenis. Het verwijst naar de boodschap van het Evangelie en onze bevrijding van de zonde en de dood.

Voor een inleiding tot het Pascha, de profetische betekenis ervan en hoe het te vieren, verwijzen we je naar onze studie: **De Moadiem: Pascha en Ongezuurde Broden.**

Hoewel het Pascha zo'n diepe betekenis heeft voor het volk van God, geloven velen dat christenen het niet hoeven te houden. Ze beweren dat de dood van de Messias aan het kruis de noodzaak heeft wegnomen om dingen zoals de Sjabbat en de Feesten te houden, waaronder het Pascha. Maar is deze gedachte wel Bijbels?

Eigenlijk zijn er veel problemen met deze gedachte. We hebben talloze studies, die aantonen dat de Messias en de apostelen het voortdurende belang van inzettingen zoals het Pascha bevestigden. Veel passages in het Nieuwe Testament ondersteunen de gehele Torah en aangezien het Pascha deel uitmaakt van de Torah, ondersteunen die passages indirect ook het voortdurende belang van het Pascha (bijv. Mattheüs 5:17-20; 2 Timotheüs 3:15-16).

Maar in deze studie zullen we onderzoeken wat de apostel Paulus specifiek zegt over het Pascha. In 1 Korinthe 5:7-8 geeft Paulus zijn Joodse en heidense lezers *expliciet* de opdracht om het feest van het Pascha te vieren. Dus, gaf Paulus dan aan dat christenen dit feest eigenlijk moeten blijven vieren? Laten we eens gaan kijken.

De Opdracht van Paulus om het Feest te Vieren

In 1 Korinthe 5 behandelt Paulus een enorm zorgelijke kwestie binnen de Korinthische gemeenschap, waar een gemeentelid zich bezighield met seksuele immoraliteit. Hij berispt de gelovigen in Korinthe voor het tolereren van deze zonde en droeg hen op om de overtreder uit de gemeenschap te verwijderen om verdere geestelijke corruptie te voorkomen (1 Korinthe 5:1-5).

In deze context trekt Paulus een analogie met het Pascha-feest, waarbij hij benadrukt dat net zoals je de opdracht krijgt om het zuurdeeg uit je huis te verwijderen tijdens de week van Ongezuurde Broden, de Korintheïers de zonde uit hun gemeenschap moeten verwijderen (1 Korinthe 5:6-7). Hierna roept Paulus zijn lezers op om het Pascha te vieren:

1 Korinthe 5:8

Laten wij dus feestvieren, niet met oud zuurdeeg, ook niet met zuurdeeg van slechtheid en boosaardigheid, maar met ongezuurde broden van oprechtheid en waarheid.

Zoals we kunnen lezen, geeft Paulus de Korintheïers duidelijk opdracht om het feest te vieren. Dit lijkt een directe bevestiging te zijn van het gebod in de Torah om het Pascha te vieren.

Maar niet iedereen is het daarmee eens. Sommigen hebben geprobeerd om de betekenis van deze instructie van Paulus te bagatelliseren. Ze wijzen bijvoorbeeld op het feit dat Paulus figuurlijke taal gebruikt. Hij verbindt het Pascha-lam met Jesjoea, zuurdeeg met boosaardigheid en slechtheid, en ongezuurd brood met oprechtheid en waarheid. Paulus bedoelde geen van deze dingen letterlijk, dus er wordt beweerd dat hij "het feest vieren" ook niet letterlijk heeft bedoeld. In plaats daarvan droeg Paulus hen op om het feest alleen in *geestelijke* zin te vieren. Zoals John MacArthur schrijft:

We worden opgeroepen om ons Pascha in Christus te vieren, niet met een jaarlijks feest, maar met een leven dat voortdurend is toegewijd aan reinheid en de verwerping van zonde.

-John MacArthur, *1 Corinthians*, MacArthur New Testament Commentary (Chicago, IL: Moody Press, 1984), blz 130

Nu heeft MacArthur zeker gelijk dat gelovigen een leven moeten leiden dat wordt gekenmerkt door een toewijding aan reinheid en de verwerping van de zonde. Maar waarom zouden we aannemen dat de figuurlijke taal van Paulus in 1 Korinthe 5:7-8, de verwerping van het letterlijke feest aanduidt? Zou Paulus de beeldspraak van het Pascha niet gewoon gebruiken om de gedachte te *ondersteunen* dat de Korintheïers dit feest letterlijk vierden? D. Thomas Lancaster verwoordt het goed:

Je zou kunnen stellen dat Paulus alleen maar beeldspraak gebruikte en eigenlijk niet verwachtte dat de christenen in Korinthe op het Pascha chametz [dat wil zeggen het zuurdeeg] zouden verwijderen. Maar de integriteit van de beeldspraak impliceert een basis dat de Korinthische gemeenschap dit letterlijk heeft toegepast.

-D. Thomas Lancaster, *The Holy Days: Returning the Biblical Festivals to the Disciples of Jesus* (Marshfield, MO: First Fruits of Zion, 2021), blz 62

Het zou voor Paulus niet logisch zijn om al deze figuurlijke verbanden te leggen met de viering van het Pascha als de Korintheïers niet wisten wat het Pascha was. Met andere woorden, als de Korintheïers het Pascha niet letterlijk vierden, dan zouden ze niet weten wat Paulus in 1 Korinthe 5 aangaf. Het lijkt veel waarschijnlijker dat Paulus figuurlijk over het Pascha schreef, *juist omdat* de Korintheïers het al letterlijk vierden. Het was de bedoeling van Paulus dat ze die letterlijke viering zouden voortzetten en hij wilde ook dat ze de geestelijke betekenis ervan begrepen.

Andere Joodse schrijvers, zoals Philo, gaven figuurlijke interpretaties van het Pascha **zonder** te suggereren dat een letterlijke naleving niet nodig was

-Philo, *On the Special Laws* 2.142

Op dezelfde wijze is er **geen** reden om aan te nemen dat de figuurlijke interpretatie van Paulus, in 1 Korinthe 5:7-8, suggereert dat ook hij een letterlijke toepassing verwerpt. In feite zijn er ten minste drie goede redenen om aan te nemen dat de instructie van Paulus, om het feest te vieren, vrij letterlijk moet worden genomen. Laten we ze allemaal doornemen.

1) De gemeente in Korinthe was verbonden met de bredere Joodse gemeenschap:

In het boek Handelingen lezen we dat de volgelingen van de Messias - Joden en heidenen – bleven samenkomen in de synagogen (bijv. Handelingen 15:21), naast de samenkomsten in hun huizen (bijv. Handelingen 20:20). De Korinthische huiskerk bevond zich naast de synagoge (Handelingen 18:7). Bovendien was de leider van die synagoge ook één van de oprichters van de Korinthische huiskerk (Handelingen 18:7-8; 1 Korinthe 1:14). Waarom is dit belangrijk? Omdat dit suggereert dat de Korinthische christenen verbonden bleven met de Korinthische Joden.

Zoals de geleerde Bart Koet schrijft:

We zien dat Paulus in de directe omgeving van de synagoge verblijft. Lukas zegt dat zelfs op een heel symbolische manier: Paulus ging naar het huis dat naast de synagoge staat; In feite zegt hij het nog preciezer: het had een gemeenschappelijke muur met diezelfde synagoge (συννομοποῦσα). Het feit dat Lukas aangeeft dat Paulus zo dicht mogelijk in de buurt van de synagoge verblijft, is min of meer een metafoor voor het feit dat hij zo nauw mogelijk verbonden blijft met de synagoge en dat Lukas daarmee aangeeft dat Paulus verlangde naar een voortdurende relatie met de Joden.

-Bart J. Koet, " As Close to the Synagogue as Can Be: Paulus in Corinth (Handelingen 18.1-18)," *The Corinthian Correspondence* (Leuven: Leuven University Press, 1996), blz 409.

De geleerde David Rudolph benadrukt ook de associatie van de gemeente in Korinthe met de bredere Joodse gemeenschap:

De verwijzing van Paulus naar Joden en Grieken (1 Kor 1:22-24; 9:20-21; 10:32; 12:13), besnedenen en onbesnedenen (1 Kor 7:17-20), Apollos (1 Kor 1:12; 3:4-5, 22; 4:6; 16:12; vgl. Handelingen 18:24; 19:1), Kefas (1 Kor 1:12; 3:22; 9:5; 15:5; vgl. Gal 2:7), Timotheüs (1 Kor 4:17; 16:10; vgl. Handelingen 16:1-4), Pascha (1 Kor 5:7), het volk Israël (1 Kor 10:18), de timing van het Joodse feest van Pinksteren (1 Kor 16:8) en de gave aan Jeruzalem (1 Kor 16:3) suggereren allemaal dat de gemeente van Paulus in Korinthe binnen de invloedssfeer bleef van de Joden en het Jodendom.

-David J. Rudolph, *A Jew to the Jews: Jewish Contours of Paulusine Flexibility in 1 Korinthe 9:19-23* (Eugene, OR: Pickwick Publications, 2016), blz 75 en 203

De gemeente in Korinthe had dus Joodse leden en bleef deel uitmaken van de bredere Joodse gemeenschap, die het Pascha vierde. De gemeente in Korinthe zou de instructie van Paulus om het feest te vieren dan ook vanzelfsprekend letterlijk hebben genomen.

2) De verwijzing van Paulus naar Sjavoeot:

Tegen het einde van zijn brief maakt Paulus een terloopse verwijzing naar het feest van Sjavoeot ofwel Pinksteren:

1 Korintiërs 16:8

Ik zal echter tot Pinksteren in Efeze blijven.

Waarom is dit belangrijk? Omdat dit aangeeft dat de Korinthische gemeenschap goed op de hoogte was van de Bijbelse kalender en hun plannen daaromheen organiseerde. Zoals David Rudolph uitlegt:

De terloopse opmerking - "Ik zal echter tot Pinksteren in Efeze blijven" (1 Kor 16:8) - suggereert dat de Korintiërs wisten wanneer Pinksteren zou plaatsvinden. Bovendien, aangezien Pinksteren wordt berekend door vijftig dagen te tellen, na "de dag van de Sjabbat", in de week van het Pascha (Leviticus 23:15-16), impliceert dat Paulus de letterlijke dag van het Pascha niet onbelangrijk vond voor de gemeenschap.

-David Rudolph, *"Passover in Corinth (1Kor 5:7-8)," Verge 2:9 (2010), blz 4.*

Paulus gaat ervan uit dat zijn lezers bekend zijn met de timing van dit feest. Dat impliceert dat zowel hij als de christenen in Korinthe zich aan de Bijbelse kalender hielden. Aangezien de gemeente in Korinthe de letterlijke timing van het Pascha en Pinksteren erkende, kunnen we redelijkerwijs aannemen dat zij deze feesten ook letterlijk vierden.

3) Historisch bewijs:

Net als Joodse gelovigen weten we uit historische bronnen dat niet-Joodse gelovigen over het algemeen nog lang na de tijd van Paulus het Pascha bleven vieren. In de tweede eeuw na Christus vierden veel van de overwegend heidense gemeenten in Azië en Klein-Azië het Pascha op de 14e Nissan - dezelfde tijd dat Joden het vierden - in overeenstemming met de Bijbelse kalender.

-Eusebius, *Hist. eccl.* 5.23.1; 5.24.1; Athanasius, *syn.* 2; Epiphanius, *Pan.* 70.9.8-9; 10.3-5; Theodoret, *Haer. Fab. Comp* 3.4

De heidense gemeenten in het westen vierden ook het Pascha. Maar rond 135 na Christus begonnen ze het op een andere datum te houden - de zondag na de 14e Nissan.

-Eusebius, *Hist. eccl.* 5.23.1

Waarom begonnen deze kerken in het westen het Pascha op een andere datum te vieren? Welnu, 135 na Christus was rond de tijd dat keizer Hadrianus alle Joden, inclusief de Joodse volgelingen van Jesjoea, uit Jeruzalem verdreef.

-Eusebius, *Hist. eccl.* 4.5-6; Epiphanius, *Pan.* 70.9.8-9

Gedurende deze tijd was er een groeiend conflict tussen de Joden en het Romeinse rijk, en niet-Joodse christenen stonden onder grote druk om zich te distantiëren van de Joden. Dit zou de alternatieve datum voor het Pascha kunnen verklaren die rond dezelfde tijd in het westen verscheen.

In ieder geval geven de historische bronnen, die de onenigheid tussen het oosten en het westen over de datum van het Pascha bespreken, ons inzicht in de houding van de vroege christenen ten opzichte van de viering van dit feest. Zowel in het oosten als het westen waren ze het erover eens dat de christenen het Pascha moesten houden; Ze waren het gewoon niet eens over *wanneer* ze het moesten doen.

Uitspraken van Polycrates, een tweede-eeuwse bisschop in Efeze, benadrukken bijvoorbeeld de betekenis van het Pascha voor de vroege christenen. Polycrates geloofde dat christenen het Pascha op de 14e Nissan moesten vieren in overeenstemming met de Bijbelse kalender, op hetzelfde moment dat Joden het vieren. In een brief aan Victor, een bisschop van Rome, die de viering van het Pascha op de zondag na de 14e van Nissan steunde, pleit Polycrates voor zijn eigen positie. In zijn brief verwijst Polycrates naar Handelingen 5:29 met betrekking tot de datum van het Pascha: "Het is beter om God te gehoorzamen dan mensen"

-Eusebius, Hist. eccl. 5.24.7; vgl. Handelingen 5:29

Dit is belangrijk omdat het aangeeft dat de vroege christenen het houden van het Pascha als een kwestie van gehoorzaamheid aan God beschouwden.

Dus, lang na de tijd van de eerste brief van Paulus aan de Korintheïers zien we dat niet-Joodse gelovigen nog steeds een of andere versie van het Pascha vierden, of ze het nu vierden op de 14e Nissan, volgens de Bijbelse kalender of op de zondag na de 14e van Nissan. Ze vierden een *letterlijk* feest. Daarom hebben we zeer goede redenen om te denken dat de instructie van Paulus aan de kerk van Korinthe, om "het feest te vieren", letterlijk moet worden genomen.

Hoe zag het feest eruit bij de viering ervan?

Als de gemeente in Korinthe het feest letterlijk vierde, zoals we hebben betoogd, roept dat de vraag op hoe dat eruit zag. Het Pascha is een bedevaartsfeest waarbij de mensen offers brachten naar de Tempel (Deuteronomium 16:16), maar Korinthe was meer dan 1300 km verwijderd van Jeruzalem. De meeste Korintheïers kunnen niet elk jaar zo'n lange reis maken. Dus, hoe konden ze het Pascha houden als ze zo ver van de Tempel vandaan woonden? Welnu, de manier waarop andere Joodse gemeenschappen met deze situatie omgingen, was door namens de gemeenschap vertegenwoordigers naar Jeruzalem te sturen. Met andere woorden, het gebod om naar Jeruzalem te trekken werd plaatsvervangend uitgevoerd via vertegenwoordigers.

-Jonathan R. Trotter, *The Jerusalem Temple in Diaspora: Jewish Practice and Thought during the Second Temple Period* (Leiden, Nederland: Brill, 2019), blz 88-89

De diasporagemeenschappen zouden de tempelbelasting en andere offers innen, en een vertegenwoordiger van hun gemeenschappen zou dat naar Jeruzalem brengen tijdens één van de bedevaartsfeesten. Philo spreekt hierover:

Want er is bevolen dat alle mensen elk jaar hun eerste vruchten naar de Tempel zullen brengen, vanaf twintig jaar en ouder; en deze bijdrage wordt hun losprijs genoemd. Zo **is er in bijna elke stad een opslagplaats voor de heilige dingen, waar het de gewoonte is van de mensen om daarheen te komen en hun eerste vruchten te brengen. Op bepaalde tijden worden er heilige gezanten gekozen op grond van hun deugdzzaamheid, die de offers naar de Tempel brengen.**

-Philo, *The Special Laws* 1.77-78 (vertaald door Charles Duke Yonge).

Interessant is dat de instructies van Paulus in hoofdstuk 16 met betrekking tot de inzameling voor de heiligen in Jeruzalem erg lijken op deze Joodse praktijk in de diaspora om offers te verzamelen en naar Jeruzalem te vervoeren voor de feesten. Hij stelt dat deze inzameling door één van hun vertegenwoordigers naar Jeruzalem moet worden gebracht:

1 Korinthe 16:1-4

Wat nu de inzameling voor de heiligen betreft, moet u het net zo doen als ik het aan de gemeenten in Galatië opgedragen heb: Op elke eerste dag van de week moet ieder van u bij zichzelf iets opzijleggen om op te sparen wat in zijn vermogen is, opdat de inzamelingen niet pas dan gehouden worden, wanneer ik gekomen ben. En wanneer ik bij u gekomen ben, **zal ik hen die u daarvoor geschikt acht, met brieven sturen om uw gave naar Jeruzalem over te brengen.** En als het de moeite waard mocht zijn dat ik de reis zelf ook maak, zullen zij met mij meereizen.

Het lijkt heel goed mogelijk dat de Joodse en heidense gelovigen in de gemeente in Korinthe tijdens de feesten, waaronder het Pascha, geld naar de Tempel in Jeruzalem hebben gestuurd. Dat was één manier waarop ze het feest samen met de andere Korinthische Joden hadden kunnen vieren.

Op welke andere manieren zou de gemeente in Korinthe, behalve de mogelijkheid om geld en een vertegenwoordiger naar Jeruzalem te sturen, het feest hebben gevierd? Welnu, ze konden het paaslam niet eten, want dat kon alleen in de Tempel in Jeruzalem worden geofferd (Deuteronomium 16:1-2, 5-6). Niettemin konden ze andere aspecten van het feest houden, zoals het nuttigen van een maaltijd bestaande uit ongezuurd brood en bittere kruiden om het Exodus-verhaal te gedenken (Exodus 12:8). Ze konden ook zuurdeeg uit hun huizen verwijderen en zich zeven dagen lang onthouden van gezuurd voedsel (Exodus 12:15-20; Deuteronomium 16:3-4, 8). Polycrates vermeldt dat hij de traditie van onder andere Johannes, Filippus en Polycarpus voortzette om "de dag waarop het volk het zuurdeeg wegdeed" te houden, wat aangeeft dat het wegdoen van zuurdeeg deel bleef uitmaken van de viering van het Pascha door de vroege christenen aan het einde van de tweede eeuw na Christus:

We nemen de exacte dag in acht; we voegen niet toe en nemen niet weg. Want ook in Asia zijn grote lichten ontslapen, die weer zullen opgaan op de dag van de komst van de Heer, wanneer Hij met heerlijkheid uit de hemel zal komen en al de heiligen zal zoeken. Onder hen zijn Filippus, een van de twaalf apostelen, die in Hiërapolis ontsliep; en zijn twee bejaarde maagdelijke dochters, en een andere dochter, die in de Heilige Geest leefde en nu rust in Efeze; Bovendien droeg Johannes, die zowel een getuige als een leraar was, die aan de boezem van de Heer lag, en, priester zijnde, het priesterlijke bord droeg. Hij ontsliep in Efeze. En Polycarpus in Smyrna, die bisschop en martelaar was; en Thraseas, bisschop en martelaar uit Eumenië, ontsliep in Smyrna. Waarom moet ik de bisschop en martelaar Sagaris vermelden, die in Laodicea ontsliep, of de zalige Papirius, of Melito, de eunuch, die geheel in de Heilige Geest leefde, en die in Sardis ligt, in afwachting van het bisschopsambt uit de hemel, wanneer hij uit de dood zal opstaan? **Al dezen vierden de veertiende dag van het Pascha volgens het Evangelie, in geen enkel opzicht afwijkend, maar volgens de regel van het geloof.** En ook ik, Polycrates, de minste van jullie allen, doe volgens de traditie van mijn familieleden, van wie ik sommigen op de voet heb gevolgd. Want zeven van mijn bloedverwanten waren bisschoppen; en ik ben de achtste. **En mijn verwanten vierden altijd de dag waarop de mensen het zuurdeeg verwijderden.**

Citaten in Eusebius, *Ecclesiastical History* 5.24.2-6 (vertaald door Arthur Cushman McGillert)

De viering van het Pascha door de gemeente in Korinthe zou dus veel kunnen lijken op de manier waarop wij vandaag de dag het Pascha en de Ongezuurde Broden vieren. Net als zij hebben velen van ons een maaltijd om het Exodus-verhaal op de 14e van Nissan te herdenken, waarbij we ook bittere kruiden en ongezuurd brood gebruiken. We verwijderen zuurdeeg uit onze huizen in de aanloop naar het Pascha. We eten ongezuurd brood en vermijden zeven dagen lang gezuurd voedsel. Dit zijn allemaal geboden uit de Torah. Dus net als de gemeente in Korinthe kunnen ook wij de instructie van Paulus in 1 Korinthe 5:8 heel letterlijk nemen. We kunnen inderdaad "het feest vieren".

Conclusie

De instructie van Paulus aan de gemeente in Korinthe om het feest te vieren, onderstreept het belang van het Pascha voor de volgelingen van de Messias. Ondanks de suggestie dat de instructie van Paulus niet letterlijk moet worden opgevat, wijst het bewijs op het tegendeel. De figuurlijke taal van Paulus in 1 Korinthe 5:7-8 doet niets af aan de letterlijke viering van het feest. Bovendien bleven de vroege christenen, zowel Joden als heidenen, het Pascha vieren tijdens en lang na de tijd van Paulus. Daarom moet de oproep van Paulus om "het feest te vieren" worden opgevat als een direct bevel aan de gelovigen om het feest te vieren.

We hopen dat je gezegend bent door deze studie. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)